

Здебільшого, видатні детективи не дуже добре навчаються в школі. Що ж, я не настільки знаменитий, як Шерлок Холмс або Калле Блюмквіст, але навчаюсь я теж погано. Для того щоб такий приватний детектив, як я, не нудьгував, йому потрібні цікаві пригоди, небезпечні погоні та страшні таємниці.

А що мені пропонує школа? З'ясовувати, що пишеться з великої літери, а що — з малої, вчити

множення та ділення, запам'ято-
вувати інформацію про життя жаб,
здорове харчування та інші захопливі
штуки. Тож не дивно, чому я щоран-
ку впадаю в сплячку і прокидаюся
лише тоді, коли лунає дзвінок на
перерву.

Чому на заняттях з німецької
мови ми не обговорюємо справжні
листи шантажистів? Чому на ма-
тематиці не можемо обчислити,
скільки коштує день перебування
у в'язниці або виклик наряду по-
ліції під час пограбування банку?

На таких уроках я напевне не
заснув би — і більшість моїх одно-
класників також.

Матуся каже, що для мене весь
світ — це одна величезна карна
справа. Тому все ж таки чудово, що

З таким рівнем знань української мови
ви станете щонайбільше кишеньковими
злодіями, шантажистами
або вчителями математики!

хоча б у школі не говорять про пограбування, крадіжки або шахрайство.

Врешті-решт, зазвичай люди хочуть стати не приватними детективами, а медсестрами, водіями автобусів або податковими консультантами. І цим людям треба

навчитись чогось життєво необхідного. Здається, дорослі завжди знають, що є доцільним. Хоча варто лише розгорнути газету, й сразу ж видно, наскільки вони нетямущі.

Чому я розповідаю про школу? Усе дуже просто, моя нова справа стосується саме її.

Мабуть, усі вже знають про те, що я не можу жити без жувальних гумок. І моя найулюблена — це «Carpenter's Chewing-Gum*». Ці чудові штуkenції продаються лише в кіоску моєї найкращої подруги, яку звуть Ольга. За ті гроші, що я залишив у неї за останні роки, я, мабуть, уже міг би купити собі гірський велосипед — з двадцятьма

---

* Англійською вимовляється: «Карпентерс Чуїн Гамм».